

ev. A. Bonczewsky
10 May Str.
Ansonia, Conn.

СВОБОДА

LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУСКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“

Рѣкъ VII. Мт. Кармель, Па. Четвергъ 27-го Юлія 1899. Число 30.

Календарь.

Юлія	Ч.	Владимира, 1015
27	П.	Афтингтона
28	С.	Марина
30	С.	С. Джина
31	П.	Макрлин
1	П.	Ілія Пророка
2	С.	Синеона жорд.

Звѣстъ.

Звѣдъ гр. кат. священникѣвъ въ Philadelphia, Pa. — Наслѣдки мировон конференціи. — Вѣсти из Америки. — Повни. — Шо цѣваго. — Фойлегоиз: Кампишъ. — Дюгенъ и Александръ маседонскій. — Оголошеня.

У В А Г А.

Хотячй приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячно до касієра :

Mr. Kond. Kotanczyk
Box 127
S H A M O K I N, P A.

И увѣдомлять секретара подъ адресою:

Rev. Antony Bonczewsky
10 May Str.
A N S O N I A, C o n n.

Звѣдъ гр. кат. рускыхъ священникѣвъ въ Philadelphia, Pa.

Неразъ уже звѣдались рускій священники, щобъ зорганизуватись самымъ та покочнати вже разъ зъ организацією рускыхъ церквей въ Америцѣ, але ти заходы нѣколи не звѣденились. После такихъ звѣдѣнь священики жили собѣ особѣ бякомъ и каждый рядивсь на свою власну руку, а въ зарядѣ громадъ панувала тежъ та сама анархія. Таке безголове тревало ажъ доси и мабути кождому вже надоѣло, бо коли о. Обупкевичъ подоѣсь голосъ въ справѣ заведеня порядковъ въ

нашихъ церквоню народныхъ справахъ, майже все священники и свѣцкіи люди водозвально прихильно пропологаджене такъ важной справы, хочъ не безъ того, щобъ сеюю організацію пошмати кождый на свой лады. Неразъ можъ було чути мѣжь людьми, що священники потрапили зорганизувати людей въ мѣсцевой товариства, агитувати за „Сюзомъ“ або „Соединеніемъ“, а самихъ себе чомусъ не могли зогнати до гурту, и звизавшись въ товариство, усунути личный непорозумѣния церковно-народного безголовия.

День 18. Юлія буде днемъ эпохальнымъ въ исторіи американской Руси. На той день звѣхалось до Філадельфіи 27 рускыхъ священникѣвъ, щобъ порадились надъ церковно-народными справами и довести ихъ до якогось ладу.

Того-жь дня, після Службы Божой, водѣлваном о. Обупкевичомъ и Ів. Сабоньомъ, въ мѣсцевой русской церкви, все присутній священникъ удали ся до „Vendig Hotel“, де о. Т. Обупкевичъ привитавъ зборныхъ теплымъ словомъ, посенивъ цѣль зборѣвъ, а опосели предложивъ выборъ председателя и двоух секретарѣвъ на часъ нарады. Зостали ними о. Т. Обупкевичъ яко председателъ, а оо. П. Кешелякъ и Н. Волненскій секретарями. О. председателъ поприсвѣ зборнымъ, щобъ кождый зъ присутныхъ священникѣвъ вопсавъ ся на панерь, а имена присутныхъ ось якъ:

Оо. А. Вонцевскій, Гулювичъ, Гавр. Мартякъ, Н. Волненскій, М. Подгорецкій, П. Тимкевичъ, Ст. Макаръ, Дзубай, П. Кешелякъ, Чур-

говичъ, Сатала, В. Волошинъ, Золюкй, Грабаръ, А. Каминскій, Дамьяновичъ, Ів. Арданъ, К. Лавришинъ, К. Чучка, Галько, В. Мартякъ, Ів. Сабонъ, Ів. Констанкевичъ, Т. Обупкевичъ, М. Стефановичъ, Волкай и Няшевичъ.

Декстра зъ священникѣвъ, що задли важныхъ причинъ не могли явиться на зборрахъ, поладсывали писмамо або гратуляційны телеграмы.

Посля оживленом а наикон дискусіи чи передше мають зборы полагодити дейкй справы личной натуры и ажъ опосели приступити до читаниа статутѣвъ порѣшено перейти до иншого готелю „Bingham House“ зады тѣсно и душною саля въ попередньомъ готелю.

Рано ухвалоно сеичасъ по полудни приступити до дискусіи надъ статутами товариства послышавши все менше важной справы на конецъ.

Товариство сею, въ котре звѣхалось звязати гр. кат. рускй священникъ, охрещено на звѣздѣ „Товариство гр. кат. священникѣвъ имени св. Кирила и Методія.“ Цѣлю того товариства мас бути тѣсна звязъ руско-американскыхъ священникѣвъ, щобъ задержати свою вѣру, зберечи непорушенымъ свой обрядъ та вразъ зъ народномъ наглядати надъ написаными церквами, школами та иншими справами, що ведуть нашихъ людей до добра матеріяльного и моральнаго. Се товариство есть лишь початкомъ до дальшого, ширшого, народно-русскою організаціи, бо що року мають водбуватись загогалый зборы, на котрыхъ будуть присутній все священники и делегаты свѣцкй по одному зъ кождою церковной громады для обго-

вореня матеріяльныхъ и просвѣтныхъ справъ. Поки що зборы гр. кат. священникѣвъ, передискутувавши черезъ два дни все точки статута вырешено о. Обупкевичомъ, ухвалили его зъ деякими змінами. Коли статутъ буде переписанны на чство, подымо его въ цѣлости, а поки что обмежимосъ на головѣный точки зъ ухвалъ, що становятъ головный змістъ статута „тов. Рускыхъ священникѣвъ имени Кирила и Методія.“

1) Товариство мае наглядати, щобъ заховати вѣру своихъ батьковъ и наглядати надъ одностанюстю и чистотою руского обряда.

2) Щобъ той обрядъ мѣгъ удержатись въ своей повной красотѣ кожда громада мае приниматьъ дяковъ зъ гарнымъ голосомъ, молодыхъ и испытованныхъ. Если въ котрой зъ громадъ церковныхъ опорожниеть ся мѣсце дяко-учителя, громада даномъ мѣсцевости нашше прощене до совѣта священникѣвъ, котрыхъ розниие конкуреть, а опосели за порозумѣнсмъ священника даною громады и парохіянъ выдать свой осудъ.

3) После матеріяльной спроможности мае выдаватись малй книжочки для народа релігійно-морально-го змістѣ, мае выводити релігійный кварталныкы, памятникы, и часть водъ часу пересылатьсь будуть водъ совѣта куренды.

4) Если-бъ котрыхъ зъ священникѣвъ провинивсь, то першй разъ совѣтъ удѣляе ему наганы, опосли сусендеу его яко члена товариства, въ большахъ провиннахъ выключаетъ зъ товариства, а въ случаяхъ якогю скандалу зъ стороны члена, совѣтъ постараетсь у

краевыхъ епископѣвъ с водкликанемъ его до старого краю. На случай выключеня члена зъ товариства тому прислугуе право водкликатсь до загальныхъ зборѣвъ.

5) Совѣтъ священникѣвъ мае означити по можности границу каждой парохіи.

6) Кождый священникъ мае обявлять заступати своего сусѣду товарища подчасъ его слабости, а коли-бъ хто по здоровому водѣхавъ на довший часъ, заступая мае побирати половину доходѣвъ и платню за недѣлю.

7) Подчасъ похоронѣвъ котрого зъ священникѣвъ, все члены мусять воддати послѣдну прислугу помершому товаришому.

8) Если помершии священникъ лишае дѣти, похоронъ водбуваетсь на копнѣ товариства.

9) После смерти священника, его жѣнка и дѣти мають корыстати черезъ три мѣсяцѣ зъ половины доходѣвъ наслѣдника.

10) Коли-бъ котра зъ громадъ потребовала своего священника, мае подати прощене до совѣта, а той порозумѣнно справы и порозумѣнно зъ людьми, удыетсь ся за такимъ до старокраевыхъ епископѣвъ, если бы его не було въ Америцѣ.

11) Совѣтъ мае повѣдомити апостольского делегата въ Вашингтонѣ и краевыхъ епископѣвъ о именованю товариства.

12) Священникамъ заборняетсь самовольно на обѣму парохіи безъ дозволу на те совѣта, такъ самовольпо будувати новыхъ церквей безъ дозволу тогожъ совѣта.

13) Въ справахъ админістраційныхъ, взагалъ матеріяльныхъ, кожда церковь

мас що року высылати одного делегата на головну конвенцію, котра водбуватсь будо вразъ зъ священниками по черзѣ въ кождой зъ громадъ. Подчасъ таковой конвенціи водбувати ся будуть Богослуженя зъ проповѣдями, а вечеромъ водчпты, представлення и т. п.

14) По можности товариство вразъ зъ громадами мае старати ся у дотычныхъ властей о своего епископа.

15) Кожда зъ громадъ подыетъ точне число рускыхъ поселенцѣвъ, а выданемъ шематизма па рѣкъ 1900 мають заняти ся оо. Ів. Арданъ, П. Кешелякъ и Гавр. Март. къ.

16) Кождый новоприбувшии священникъ зъ старого краю мае выказатись передъ совѣтомъ своимъ документами, а той повѣдомитъ про его прибуте католицкого епископа, передъ котрымъ новоприбувшии мае представитись. Если айрискій католицкй епископъ не згодивсь бы ся узнати его за священника за те, що у него жѣнка або что церковь не записана на него, священникъ безъ взгляду на те, мае обягати свою посаду, а вже совѣтъ постараетсь постояти за него у водповѣднои власти.

(Конецъ буде)

Наслѣдки мировон конференціи

Давно вже майже всемъ було звѣстно, що конференція въ Гадзѣ не може принести жадныхъ важнѣйшихъ результатѣвъ. И хотя декотры газеты, навѣтъ американскы, сподѣвались, що принаймъ удыеть ся заведсти мировый судъ задля рѣшеня поменшихъ спорѣвъ мѣжь

поодинокими державами, на рады, якъ до теперъ ведено, показують, що и се не можливо, якъ се напередъ вѣщывало богато работничихъ часонисей. Мировый судъ однакъ може звѣщитись, только не водъ разу. Найперше мусѣли-бъ мѣжь собою прийти до згоды державы, котры мають невырѣшаный рахунки. Въ теперѣшномъ часѣ, въ Европѣ, истпует три причины, якъ можуть статись кождого часу товчками до войны. Перша, се Альзація и Лотарингя, котру Нѣмцѣ водвоваали водъ Франціи; друга вехѣдна квестія, се есть упадокъ Турціи, а трета, необычайный зрѣетъ царства росскійского. Въ Азій есть двѣ справы вытѣкующй рѣшеня черезъ войну: перша, змагане ся Россіи и Англии загорнути якъ найбільше крадѣлья, а друга, майже невѣдомична боротьба Россіи и Японии. Сама конференція порозумѣла сй противеньства державъ мѣжь собою, такъ тому не радилъ о томъ, якъ бы то знести войну, але якъ бы зробити ей больше людскою. Такъ поставлене пытане выгладетъ дуже чудпо, не только тому, що война зъ натуры самои рѣчи муситъ мати забойство, але такожь и длятого, що конференція радилъ после подобной мѣрки. Взглядомъ своихъ дикихъ може Англія уживати деяке удосконалене оружје, коли мѣжь тымъ у войнѣ зъ якимъ „цивилизованнымъ народомъ“ того самого еп не буде позволено. Тымъ узнала конференція за рѣчь дозволену и потрібну боротись зъ дикимъ всеми возможными способами, только щобъ ихъ чимъ скорше не було на свѣтѣ.

(Продовжене на другойсторонѣ).

КАМѢННЫЙ ХРЕСТЪ.

—Студія—
Василя Стефанюкка.

1.
Водъ коли Ивана Дѣдуха заамятали въ селѣ газдо, водъ тогды вѣнь мавъ усе лишь одного коня и малый вѣзокъ зъ дубовымъ дышлемъ. Коня запрягавъ у поддруку, самъ себе въ борозну; для коня була ремѣнна шлїи и напильникъ, а на себе Иванъ накладавъ малу, мотузьяну шлїю. Напильника не потребувавъ, бо лѣвою рукою спривать може лѣшше, якъ напильниковъ.
То якъ тягнули снопы зъ поли, або гноѣй у поле, то одпако и на кони и на Иванѣ жили выстунали, однако вмѣ обомъ подѣ гору постеронки мочувалъ ся якъ струны и одпако зъ горы волочили ся по землїи. До горы лѣзъ копъ якъ по леду, а Ивана якъ коли бы хто букомъ по чолѣ грѣнуувъ, така велика жила наухла ему на чолѣ. Зъ горы конь выгладавъ, якъ бы Иванъ его повѣсивъ на напильнику за якусь велику провину, а лѣва рука Ивана обвивала слѣтеку синѣхъ жилъ якъ лапцюхомъ изъ синьонъ сталы.
Неразъ ранкомъ ще передъ сходомъ сонця хавъ Иванъ у поле польною дорожкой. Шлїи не мавъ на собѣ, лишьне шпювъ зъ правого боку и тримавъ дшнѣль якъ бы подѣ шакою. И конь и Иванъ держали ся кренко, бо оба водпочали черезъ нѣчь. То якъ имъ лучало ся сходити зъ

горба, то бѣгли. Треба було и коневъ его конѣску волю зрѣити. Бѣгли въ долину и липали за собою слѣды колысъ, коньчи и шпрочезныхъ пятъ Ивановыхъ. Придорожье зѣля и бадыля гоїдало ся, выхлѣтувало ся на все боки за возомъ и скидало росу на ти слѣды. Але часомъ середь наибольшого розгову, на самой серединѣ горы Иванъ починавъ налягати на ногу и спривать коня. Сѣдавъ коло дороги, бравъ ногу въ руки и слинѣвъ, абы найти тотъ мѣсце, де бодякъ забивъ ся.
— Та цу ногу саповѣ шкрещи, не ты ей слыповѣ промывай, — говоривъ Иванъ зъ пересердья.
— Дѣду Иване, а бляговеъ того борозного, най бѣжити, коли овесъ поѣдае... Се хтось такъ бравъ на смѣхъ Ивана, что видѣвъ его придибанки зѣ своего поля. Але Иванъ здавна привыкъ до такихъ смѣхованцѣвъ и спокойно тивнуувъ бодякъ дѣльше. Якъ не мѣгъ бодяка вытнунути, то кулакомъ его вронивъ далѣ въ ногу и встачоци казавъ:
— Небѣ еи, вигнишь тай самъ вїпадешъ, а я не маю часу зѣ тобовъ палькати еи...
А ще Ивана кликали въ селѣ Переломанымъ. Мавъ у полея хибу, бо все ходивъ схиленыи, якъ бы два залѣный крапи стягали тулубъ до вѣгъ. То его вѣтеръ подѣвѣвъ.
Якъ приїшовъ зъ войска до дому, то не заставъ нѣ тата, апѣ мамы, лишьне хатчину завалену. А всего маекту лишьне ему тато букату горба що найвышшого и що найгѣршого надъ усе сѣльске поле. На томъ горбѣ копали жѣнки цѣсокъ и звѣвавъ вѣнь ярами та печерами подѣ

небеса, якъ страшный велитень. Нѣхто не оравъ его и не сѣявъ и межѣ вѣякои на нѣмъ не було. Лишь одинъ Иванъ узѣвъ ся свою папку копати и сѣяти. Оба зъ конемъ довозили гнокъ подъ горбъ, а самъ уже Иванъ носивъ его мѣшкомъ на верхъ. Часомъ на долинѣ нивы спадавъ зъ горба его голосный крикъ:
— Е-охъ, мой, якъ тобовъ грывну, тай почитѣвъ розлетншъ еи, якъ жесь тыжикій!
Але вѣдай пѣколи не гривнувъ, бо шкодувавъ мѣха и повили его спускавъ зъ плечей на землю. А разъ вечеромъ оповѣдавъ жѣнцѣ и дѣтямъ таку пригоду.
— Сонце пражитъ, але не пражитъ, ажъ огнемъ сыпле, а я колѣнкую зъ гномъ на верхъ, ажъ шкѣра зъ колѣвъ водпадае. Нѣтъ изза кождого волоска просѣкъ, тай такъ ми солоно въ ротѣ, ажъ горко. Ледви я довивъ еи на гору. Атуть такий вѣтречь дунувъ на мене, але такий легонькйи, что ажъ! А подѣтъ же, якъ мене за мнунуту въ поперечѣвъ зачыло ножами шинкати — гадавъ-еми, что мину си!
Водъ сей пригоды Иванъ ходивъ усе зѣбганый у полсѣ, а люди призвали его Переломаныи.
Але хочъ той горбъ його переломивъ, то полѣтки дававъ добры. Иванъ бивъ палѣ, бивъ коля, выносивъ на него тверды кнчки травы и обкладавъ свою частку довокла, абы осѣный и веснянй дощѣ не сполѣзкували гноку и не заносили його въ яруги. Вѣкъ свой збууръ на томъ горбѣ.
Чимъ старѣвъ ся, тымъ тяжше було ему, поломаному, сходити зъ горба.
— Такий пеѣтъ горбъ, что стрѣмголовъ у долину тручыетъ!

Неразъ якъ сонце заходячи застало Ивана на верху, то несло его тѣнь зъ горбомъ разомъ далеко на нивы. По тыхъ нивахъ залягала тѣнь Ивана, якъ велитня схиленого въ поясѣ. Иванъ тодѣ показувавъ пальцемъ на свою тѣнь и говоривъ горбови:
— Отосъ нѣ, небоже, зѣбгавъ у дугу! Але доки нѣ ноги носи, то мусѣ родити хлѣбъ! Немещъ за дурно ѣстя сонце и дощъ цити!
На иншихъ нивахъ, що Иванъ собѣ купивъ за грошѣвъ принеседѣ зъ войска, робили сыны и жѣнка. Иванъ найбільше коло горба заходивъ ся.
Ще Ивана знали въ селѣ зъ того, що до церкви ходивъ лишь разъ у рѣкъ, на великендѣ, и что курѣи зпцирувавъ. То такъ вѣнь ихъ научувавъ, что жадна не важила ся поступати на подвѣре и порнати гноѣй. Котра разъ лапкою драгнула, то вже згнула водѣ лопаты або водѣ бука. Хотъ бы Ивани хрестомъ стелила ся, то не помогло.
Тай хїба ще то, що Иванъ нѣколи не ѣвъ коло стола. Все на лавѣ.
— Бувъ-еми найптомъ, а потѣмъ выбувъ-еми десять рѣкъ у воську, та я стола не знавъ тай коло стола мнѣ ѣда не йде до трунку.
Отакйи бувъ Иванъ, дивный и зъ натурою и зъ работою.
2.
Гостей у Ивана повна хата, газды и гадывѣ. Иванъ спровавъ усе, что мавъ. Сыны зъ жѣнкою наважили ся до Канады, а старый мусѣвъ вкѣнци подати ся.
Сприсивъ Иванъ цѣле село.

"SVOBODA" (LIBERTY) Weekly Paper.

The only little Russian political Newspaper published in this Country...

Published every Thursday at Mt. CARMEL, PA. by the "SVOBODA" Publishing Co.

All communications should be addressed to:

"Svoboda" Mt. CARMEL, PA. P. O. Box 13.

Предплата річна 2.00 До старого краю..... 3.00

Всѣ дописи и гроші просятъ высылати подъ адресу: То "SVOBODA" P. O. Box 13. — Mt. CARMEL, PA.

Наша газета выходитъ каждыя два дня въ четвергъ.

Entered the post office at Mt. Carmel, Pa. as second class mail matter.

Кудуйте книжки!

Въ редакціи "Свободы" можна достати слѣдующей книжки:

Канадїиска Русь

Написавъ Н. Дмитровъ цѣна 10 цт.

Образки зъ Америки. Написавъ Бузько. цѣна 10 цт.

Народный рухъ Австро-Угорскихъ Русинівъ Ч. I. Написавъ М. Пауляк. цѣна 15 цт.

Конституція Сполуч. Державъ Півночно-и Америки. Написавъ Ст. Макарь. цѣна 10 цт.

Де-що про права и суды въ Сполуч. Державѣ а особливо въ державѣ Пеннсилвенія. Написавъ д-ръ Юліанъ Чупка. цѣна 10 цт.

"Тимко Гаврилюк." Написавъ Несторъ Дмитровъ. цѣна 15 цт.

IV. Оповѣданя. цѣна 15 цт.

Про відступництвѣхъ вѣдъ російскаго праславія и ихъ перекладаня. цѣна 10 цт.

(Продожане вб сторони першої)

Зразу думалося Американцямъ, що они на конференціи зможуть ухвалити ихъ внесене, щоби хоропити приватну власнѣсть на морѣ підчасъ войны, и тымъ зажити славы помѣжъ своимъ краямъ, а то и по всему свѣту, та перша Англія сказала: No sir, not any of that sort of thing for us.

Хотя конференція въ Гадзѣ не урадила жадныхъ важнѣйшихъ постановъ, якъ мирового суду, людского обходженя зъ рапными зъ неприятельской стороны, охорони приватной власности на морѣ и на сушѣ підчасъ войны, то она таки, якъ замѣчае справедливо "The Commercial Advertiser", New York, она може мати певный моральный впливъ на воюющей стороны.

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Испить шкѣльный въ Jersey City, N. J.

Дня 4. юлія с. р. о 8. г. рано вѣдправивъ нашъ отецъ духовный М. Подгорецкий Службу Божу на интенцію дѣтей шкѣльныхъ, а оцѣля о год. 11. передъ полуднемъ зачавъ ся испить въ нашой руской шкѣль. Лавки были биткомъ набиты шкѣльярима и шкѣльяримаи числомъ 70. Родичѣ и старшій стояли на околомъ въ галѣ и радовали ся, якъ то красно и гладко вѣдповѣдали ихъ дѣти на pytania зъ религій, чтанія, писаниа и географіи; майже всѣ дѣти умѣли щось красного заземлямовати и то будупоединчо будѣ пѣнсовали ся успѣхами въ свѣтъ такъ

церковнѣмъ якъ и свѣтскѣмъ. Велико несполѣванкою для всѣхъ участниківъ было, коли трехъ школярѣв: Тамко Сандовичъ, Гриць Ткачикъ и Гриць Резникъ разомъ зъ учителемъ Юріємъ Подсачочнымъ вѣдограли на скрипкахъ пару хорошихъ пѣсенъ зъ нотъ, а треба знати, що доперва мѣсяць якъ зачали ся учити грати. Тоє захоотило другихъ родичѣв до музыки и майже кождий отецъ старае ся купити лѣкїйскы инструментъ свой дитинѣ. За такъ красной усїбхи въ науцѣ удостоили ся всѣ дѣти красныхъ надгородъ въ книжкахъ, образахъ, оwachъ и кендахъ, на що жертвовали: нашъ комитетъ церковный \$10, п. К. Кирчовъ \$1, а о решту постаравъ ся нашъ отецъ духовный разомъ зъ комитетомъ шкѣльнымъ.

Наша руска школа перебула тяжкй часы, вѣдвала зъ довгѣв, бо за галю треба грубо платити, а теперѣ е чисто готовки въ касѣ надъ \$40. Нашй людѣ познали вже вартѣсть школы и такъ жонатй якъ и самотный підпираютъ еи всѣми силами. Мѣжъ иншимъ и сестрычѣ братство св. Ольги досытъ вспомогло нашу школу, яше одно наше братство мужеске св. Петра и Павла не подало найменшю помощю нашѣй рѣднѣйшій школѣ, бо естъ въ нашѣмъ братствѣ еще двохъ-трехъ людей, противныхъ школѣ, але естъ надѣя, що въ коротцѣ большѣсть братѣв не буде уважати на ты одиницѣ и при найблишней способности покаже, що руска школа лежить на сердци цѣлому тутешному напому братству.

Дня 11. юлія с. р. вѣдбувъ ся пікникъ тутешного братства и дѣти шкѣльны не взяли участи и не пописовали ся апрѣ свѣама апрѣ декларациями, бо якъ зачуваемо, що се стало ся на желане родичѣв тому, що братство вѣдмовило помощю нашѣй школѣ. За то празникъ церковный вынавъ дуже величаво, бо до насъ прибули: Веч. о. Н. Дмитровъ и Веч. о. П. Тимковичъ, и першій разъ мы джерсенитѣ бачили п любоваиивъ великолѣпнымъ боюслуженемъ при участии дяконовъ. И пікникъ вѣдбувъ ся енокѣно, а се е ознакою, що нашй людѣ епо-

важѣли и набрали досытъ огады товарискою.

Еще мусно зъ читателями подѣлти ся одною вѣселою вѣсткою а именно, що за старанемъ нашего отца духовного основало ся у насъ, дня 24. апрѣля с. р., шкѣльне братство опадностн им. Маркіяна Шапкевича; до него палезать самы зачали ся учити грати. Тоє захоотило другихъ родичѣв до музыки и майже кождий отецъ старае ся купити лѣкїйскы инструментъ свой дитинѣ. За такъ красной усїбхи въ науцѣ удостоили ся всѣ дѣти красныхъ надгородъ въ книжкахъ, образахъ, оwachъ и кендахъ, на що жертвовали: нашъ комитетъ церковный \$10, п. К. Кирчовъ \$1, а о решту постаравъ ся нашъ отецъ духовный разомъ зъ комитетомъ шкѣльнымъ.

Першій митингъ вѣдбувъ ся дня 24. апрѣля с. р. и висало ся 63 членѣв. На другомъ митингу зложили дѣти \$6. На третѣмъ митингу зложили \$3.60. Товариствомъ управлае комитетъ выбраний зъ дѣтей, а именно: Мих. Канѣцакъ, председа; Антося Петровска, заступни; Гр. Верезникъ, кассиръ; Марія Келпчава, заст. секр.; Тимко Сандовичъ, секрет.; Юлька Кричанька, заст. секр.; Гриць Ткачикъ и Евка Урбанъ, контролыры; Иванъ Вабякъ, дверникъ.

Митинги того братства вѣдбувають ся въ той самы день, що и комитету шкѣльного, отже вѣдъ надзоромъ старшихъ. Головнымъ касиромъ той касы опадности е чесный Пегро Вабякъ, котрый разомъ зъ прочими родичами дбае щиро о розвой нашой школы. Що школа красно развивае ся, то попри щирѣй праці учителя и нашего о. духовного, велика заслуга и подлка належить ся напому комитетови шкѣльному, котрого председателемъ е ч. Афтанъ Дошна, секр. Діонісій Голодъ, кассиромъ Максимъ Гомозъ, вѣдѣловымъ М. Медвѣдъ и другамъ членамъ комитету тай всѣмъ родичамъ.

То-жъ дбаймо о розвой нашихъ шкѣль, бо наша надѣя и сла лежить въ мѣлодомъ поколѣннѣ.

Дописъ зъ Олифанту.

(Испить школярѣв. Вечерокъ. Вечѣрпа школа.)

Испить школярѣвъ въ Олифантѣ вѣдбувъ ся для 16. сего мѣсяця въ мѣсяцѣвой руской гали. Треба знати, що олифантска громада немае ще своего будынку шкѣльного, та що школа вѣдповѣднѣмъ роцѣ мѣсяца естъ ажъ въ трехъ рѣжнѣхъ будынкахъ, а се шкѣлоло науцѣ немало. Всѣхъ шкѣлярѣвъ было въ роцѣ 39, зъ тыхъ однакъ прійшло на испить лишь 27; другй покинули школу и поїшли робити, або служити. Людей на испить явило ся таково не богато, всего около 50, а и межы тыми были чужий, якъ пр. Mrs и Miss Мѣрмакъ зъ Jessup, Pa., два брата Довбоши зъ Лансфорда, Па. п. п. цѣла, дякочитель зъ Майфилда, Па. Предметами испитѣвъ были катехизмъ, библия, руске писане, чтане и оповѣдане, граматика, деклямаціи, разукни, географія и спѣвъ. Испить треба въ 3 години. Зѣ всѣхъ предметѣв вѣдповѣдали дѣти загално добре, а декотри навѣтъ дуже добре. По испить роздано всѣмъ ученикамъ вѣдповѣднѣй надгорода. Словомъ, испить выпавъ, зѣ взгляду на обставины вѣдъ испить тутешна школа находить ся. Уже добре, въ чѣмъ не мала заслуга мѣсяцегов дяко-учителя и Боруха, котрый не смотрячи на те, що нема достаточной помощи зъ стороны дѣлкыхъ родичей и парохіянъ, трудивъ ся посила силъ своихъ, щоби поставити тутешну школу на высотѣ еѣ задачѣ.

Вечеромъ того жъ самого дня вѣдбувъ ся въ той-же гали вечерокъ на доходѣ мѣсяцего школы. Людей зѣбралось выше 150. На вечерку были спѣвы хорѣв, дуэты, терцеты, були деклямаціи, а кромѣ того выгрававъ и присѣвувавъ фонографъ. Навпослѣдъ при помощи магичной лампы были показуванй объяснованй образки зъ библии (прята о немилосернѣмъ слузѣ), образы рѣжнѣхъ дикыхъ звѣрей и для розвеселения кѣлккнайцятъ смѣшнѣхъ образковъ.

Дня 23. с. м. заложено тутѣ вечерну школу для науки руского чтанія, писаниа и рахункѣв про старшѣхъ.

НОВИНКИ.

Квѣтъ на \$300, словами триста доларѣв, котрий я вѣдобравъ зъ касы „P. N. Союзъ“ яко посмертне по моѣй женѣ б. п. Маріи Рілякъ. За такъ скорое вышачене складаю сердечну подяку урядови „P. N. Союзъ.“ Olyphant, Pa., July 14, 1899.

Михавль Рілякъ. СВѢДКІ: Юрій Хляккъ, Иванъ Силько.

Конгресъ въ Лондонѣ.

Въ Лондонѣ радитъ конгресъ делегатѣвъ европейскихъ державъ, скликаныхъ английскою королевою Викторією въ цѣли обдумая ередетѣй противъ мѣжпароднѣй торговли дѣвчатима. Французскій сенаторъ выголосивъ мову, що делегаты берутъ участь въ томъ конгресѣ не якъ делегаты державъ, але дѣломъ людскости. На конгресѣ явилосе богато делегатѣвъ европейскихъ и американскихъ.

Судьба литератѣв.

Що въ Америкѣ не поплачуе деколи мавѣтъ и „английска литература“ доказуе фактъ, що Кароль Грагамъ, популярный авторъ численныхъ повелѣй и поезій, померъ въ шпитали пуждарѣвъ въ Bellevue, въ Нью Йорку, безъ цента. Пѣснѣ, написанй Грагамомъ палезать до найпопулярнѣйшихъ, а миллионы американского люду высѣвуетъ ихъ, однакъ ихъ авторъ померъ въ нуждѣ и недостатку.

Американска порада.

Въ одной газетѣ нью-йорской появилось ся едлудуче оголошене: „Одѣтъ тутешный сбыватель легкимъ способомъ вѣдзвѣчавъ ся вѣдъ пятниці, вѣдъ куреня, вѣдъ проклянаня, вѣдъ гравя въ карты и вѣдъ волоченя ся по ночахъ и вже три роки провадитъ жите якъ найпоуднѣйше и найспоуднѣйше, и каждому, хто прійшле ему 5 дол., то подастъ рецѣпту до подобного вѣдченя ся. „Естли-бъ его лѣкарство не помогло, то грошѣ сейчасъ зверне.“ Одѣтъ наокохъ пославъ 5 дол. и отримавъ едлудучу вѣдповѣдь: „Я вѣдчивъ ся, бо-мъ сидѣвъ три роки въ „Ивановѣй хатѣ.“

До вѣдомости православной російской миссіи въ Нью Йорку.

Три поважны интелігентны коренныя Россіяне, двохъ сѣмьотныхъ, а одѣтъ жонатный, прибули до Нью Йорку передъ кѣлькома лѣтама и будучи тогда вѣры російской православной зголасились до тамтешной миссіи, но уже по кѣлькохъ мѣсяцахъ вѣдступили и покинули російско-православну и записались до „Olivet Memorial Church“ въ Нью Йорку, а то тому, бо якъ намъ пишутъ до напномъ редакціи по російскіи, що имъ було обрыдло слухати въ нью-йорской російской церкви мѣсто слова божого, головной рѣчи политической, ненавистной, рѣжнѣй нападеня и клеветы на другй перосѣйскй церкви, мѣсто любви христіянскей, то лишь дражнѣе противъ другихъ ближнихъ и братѣвъ Славянъ; понеже часто громами сыпано тамъ на унятыѣв, прѣте интелігентный чоловікъ того не мѣтъ довше слухати и прѣте разъ на все покинуть російску церковь... Мы вѣдъ себѣ скажемъ лишь одну замѣтку: „Чи не лѣпше-бъ зробила російска миссія, якъ бы пыльновала своего стада, а естли хочѣ душа спасати, то не христіянѣвъ, другого вѣрносѣвѣданя, бо тотй будутъ скорше спасены, вѣжъ самы редакторъ „А. Р. Вѣстникъ“, але якъ вже хочутъ провадити миссію, то пдѣтъ мѣжкоганъ и жидѣвъ въ Нью Йорку, крѣстѣтъ ихъ въ кропѣтъ священной водою, а заслужитѣ собѣ вѣчну надгороду у царі-батюшки, а опѣла такъ въ себѣ яко и на землі.

Рухъ на американскихъ желѣзницяхъ.

На подѣставѣ дати статистичныхъ американскій желѣзницѣвъ перевезли въ 1898 роцѣ 501,066,381 особѣ, при рѣжнѣхъ колѣвнѣхъ случаяхъ зѣстало неокалѣченыхъ 47,741 особѣ, а убытокъ 6,589, зъ тыхъ послѣднихъ лишь 221 было пассажирѣвъ, а рѣшта були самы урядники и слуги колѣвѣвъ.

— Двѣ американскій желѣзничкй компаніи New York и Pennsylvania R. R. Co. задумують збудувати машину, котра переѣде 120 миль на годину то естъ 2 миль на минуту.

Стоявъ передъ гостями, тримавъ порцію горѣвки у правой рудѣ и, влѣдко, каменѣвъ, бо слова не годенъ бувъ заговорити.

— Дьнкую вамъ файно, газды и газдынѣ, шо-сте нѣ мали за газду, а мою за газдыню...

Но договорювавъ и не пивъ до нѣкого, лишь туго глядѣвъ навпередъ себѣ и хватѣвъ головою, якъ бы молитву говоривъ и на кожде еи слово головою потакувавъ.

То якъ часомъ якась долѣшня хвила выкарбути великй камѣнь зъ воды и окладѣ его на берѣгъ, то той камѣнь стоить на берѣзѣ тяжкй и бездушный. Сонце лунае зъ него черпоники давного намулу и малюе по нѣмъ маленькй, фосфоричный звѣзды. Влимае той камѣнь мертвымъ блискама вѣдбитыми вѣдъ веходу и заходу сонця и камяними очима своимъ глядитъ на живу воду и сумуе, що не гнѣтѣтъ его тягаръ воды, якъ гнѣтѣвъ его вѣдъ рѣковѣ. Глядитъ зъ берега на воду, якъ на утрачене цѣсте.

Отакъ Иванъ дививъ ся на людей, якъ той камѣнь на воду. Потрясѣ свивымъ волосемъ, якъ грывою кованого зѣ сталевыхъ янтокъ и договорювавъ:

— Та дьнкую вамъ красно, та най вамъ Богъ даеъ, шо собѣ въ него жьдаеъто. Дай вамъ Божѣ здорѣе, дѣду Михайле...

Подававъ Михайлови порцію и цѣлували ея въ руки.

— Куме Иване, дай вамъ Божѣ прожити це на цѣмъ свѣтѣ та най Господъ милосерпый шасливо запровадитъ васъ на мѣсце тай допоможе ласковъ своевъ наново газдовѣ стати!

— Кобы Богъ позволивъ... Газды, а прѣте, а доцѣпнѣтъ же... Гадавъ-сми, що васъ за стѣвъ

пообсажую, якъ прійдете на весѣле сынове, але ипакнѣе зробило си. То вже такѣ настало, що за що нашй дѣды тай таты не знали, то мы мусно знати. Господна воля! А законтентуйте жь ся, газды, тай вѣбачыите за решту.

Взявъ порцію горѣвки тай пѣдѣйшовъ къ жѣнкамъ, що сядѣли на другѣмъ кѣнци стола вѣдъ постелѣ.

— Тимофѣхо, кумо, я хочу до васъ напити си. Дивно си на васъ тай ми, якъ лѣксѣ казавъ, молодой лѣтъ нагадуютъ си. Де, де, де-е? Ого-сѣе были хлопеня дѣвка, годна-сѣе были! То-сѣе за вами не одну нѣчку забавивъ, то-сѣе въ даницы ходили якъ сновавка — такъ ровно! Ба, де, кумо, тотй роки нашй! Ану-ко пережыите тай вѣбачыите, шо-мъ на старѣсть данѣць нагадавъ. А прѣше...

Глянувъ на свою стару, що плакала межы жѣнками и выививъ въ назухи хустану.

— Сгара, ня, нахо, тобѣ платину та файно обѣтри си, абы я тутѣ някыхъ плачѣвъ не вѣдѣвъ! Гостій собѣ пилный, а плакати ще маевъ доста чысуе, ще такъ си наплачѣте, що очи ты вѣтечутъ.

Вѣдѣйшовъ до газдовъ и крутивъ головою.

— Шо-сѣе бымъ сказавъ та най мовчу, най шпую образы въ хатѣ и васъ яко грѣшныхъ. Але ровно не дай Божѣ пѣккому доброму на жѣночій разумъ перейти! Адѣ, видите, якъ плаче, та на кого, на мене? На мене, газдыне моя?

То я тебе вѣкорѣнувавъ на старѣсть изъ твои хаты? Мовчи, не хлинай, бо ты свий кѣски заравъ обмычу тай пѣдѣтъ у ту Гамернику якъ жидѣвка.

— Куме Иване, а лѣшнѣтъ же вы собѣ жѣнку, таже она вамъ не ворѣтъ тай дѣтемъ своимъ не ворѣтъ, та еи банно за родомъ тай за спонимъ селомъ.

— Тимофѣхо, якъ не знаете, то не говорѣтъ авѣдзелені! То еи банно. а я туда зъ високомѣ вѣду?!

Заскреготавъ зубами якъ жорнами, погрозивъ жѣнцѣ кулакомъ якъ довбнею и бивъ ся въ груди.

— Озмѣтъ та вгратѣтъ ми сокуру тутѣ у печѣнки, та може той жѣвъ пукне, бо не вѣтрѣмаю! Люде, такій тускъ, такій тускъ, що не памнытаю, шо си зо мповъ робитѣ!

3.

— А прѣше, газды, а озмѣтъ же безъ цѣрамоніи та будѣте вѣбачій, бо мы вже подорожнѣй. Тай менѣ старому не дивуйте си, шо трохы втираю на жѣнку, але то не за дурно, ой, пе за дурно. Цѣго бы нѣколи не було, якъ-бъ, та она зъ сынами. Сыны, уважыте, писемный, та якъ досталя якась шѣсьмо до рукъ, якъ досталя якусь напу та якъ пѣдѣйшли пѣдѣ стару, тай пилили, пиляли, ажъ перерубали. Два роки пѣчо въ хатѣ не говорило си, лишь Капада тай Канада. А якъ нѣ дѣтиснулы, якъ-сѣмъ вѣдѣвъ, шо однакъ нѣ муть на старѣсть грызти якъ не пѣду, тай-сѣмъ продавъ усе шо до крошки. Сыны не хоты бути наймитама пѣсѣлѣ мои головы тай кажутъ: „Ты нашъ тато, тай заведи насъ до землѣ та дай намъ хлѣба, бо якъ насъ роздѣльнищ, тай не буде зъ чѣмъ кивати си“. Ний имъ Богъ помагас вѣсти тотъ хлѣбъ, а мнѣ однакъ гинути. Але, газды, а мнѣ переломаному до ходѣвъ?

Я зробюкъ — цѣле тѣло мозиль. кости дрихлявы, шо заки ихъ рано зведешъ до кумы, то де-сѣтъ разъ йойкнешъ!

— То вже, Иване, прѣпало, а вы собѣ тускъ до головы не прыпускайте. А може якъ намъ дорогу покажете, тай уеѣ за вами пѣдемо. За цѣмъ краемъ не вартѣ собѣ тускъ до серця брати! На земля не годна кѣлько народа здержати тай кѣлки бѣдѣ витримати. Мужикъ не годенъ и вона не родна, обоє же не годнй. И саранчи нема и пшѣпницѣ нема. А податки накупаютъ, шо-сѣ плативъ лева, то теперѣ пѣгъ, шо-сѣ вѣвъ солонину, то теперѣ барабулю. Ой, зѣзлѣли насъ, такъ имили въ руки, шо зъ тыхъ рукъ нѣхто насъ не годенъ вѣрвати, хаба лишь тѣкати! Але колѣсъ на цѣ земля буде поканые, бо народѣ порѣже си! Не маєте вы за чѣмъ банувати!..

— Дьнкую вамъ за це слово, але його не прѣймаю. Певне, шо народѣ порѣже си. А то-жъ Богъ не гнѣвае си на такыхъ, шо землю на гнѣдаль пускаютъ? Теперѣ пѣккому не треба землѣ, лишь вѣкѣлѣвъ та банкѣвъ. Теперѣ молодй газды мудрй настали, такй фаерман, шо за землѣво згорѣли. А дивѣтъ-но си на ту стару скрипку, ты пускати и си на гнѣдѣль?! Таже то дулава верба, кишкы налѣдемъ, тай макомъ сыде! Та гада-те, шо вона зайдѣ на мѣсецѣ? Отъ перевѣрне си дѣсъ у окѣвъ тай пѣмъ розтыгнутъ, а насъ поженутъ далѣ и подинги си не дадутъ. Вѣтки такимъ дѣтемъ мае Богъ благословити? Стара, а судѣ-жъ!

Прійшла Иванѣха старенька и сухонька.

— Катерино, шо ты собѣ, небого, у свои головы гадаешъ? Де ты покладу въ могилу? Ци рыба ты мае зѣвети? Та тутѣ порѣдѣвъ рыбѣ нема шо на одинъ зубъ узѣйти. Ади!

История разводов в Америце

Тому сто лѣтъ, разводы въ Америцѣ майже были незнаемъ. Днесъ противно рѣчь мае ся, бо въ жадномъ краю нема только разводовъ, а въ 1895 р. було въ Франци 400 выпадковъ разводовъ...

Влиянъ російского вквута въ Америце

„Американскій Православный Вѣстникъ“ въ ч. 13, зъ дня 13. юля б. р. И натягнувъ шкуру на жѣночѣй рупцѣ п покаувавъ людамъ. — Лишь шкура на кости. Куда цему, газды, ити зъ печи? Була-сь порьядна газдыня, тьжко-сь працювала, не гаипувала-сь, але на старѣсть у далеку дорогу выбралась ся...

помѣства на першѣй сторцѣ указъ царскій, зъ нагоды народженя ся емо доньки. Въ шѣмъ стоить такъ: „Высоцыйшій манифестъ Божією милостію мѣ, Николай вторый, императоръ и самодержецъ (спирьт кнудотержецъ, ред.) всеросійскій, царь польскій... повелѣваемъ именовать нашу дочь Великую княжну Марію Николаевну си императорскимъ Высочествомъ и т. д.“ И такую науку — солтому голосить органъ православно-церковный Россіи...

— Пиянство у Франци прибрало въ остатныхъ рокахъ широкій розміръ та е нынѣ дуже затрѣвожуючимъ проявомъ. Досить сказати, що рѣчны выдатки на алкоголь выносятся по найменше 1600 миліонѣвъ франковъ, а на сею суму складаетъ ся въ 4% люди, що працюють фізично. Шницковъ було въ 1899 роцѣ 454.486, а на Парижъ припадае ихъ около 30.000. Въ цѣлої Франци е оденъ шинокъ на 85 головъ безъ рѣжнѣ пола та въску, а колѣнъ водичельно жѣнки, та дѣти, то оденъ шинокъ припадае на 30 муципъ. Въ полярныхъ однакъ департаментехъ доходить се водичельно 1 на 15. Коли въ 1830 р. 100-степенного алкокоголю припадало на голову въ 1.12 лѣтра, въ 1897 припадало на голову 4.28 л. то запачитъ въ четверо больше. Наслѣдкомъ того надужити трушкѣвъ е разъ-у-разъ меньше придатныхъ до вѣска, за те переповнюють ся тюрьмы, шпиталь та домы бжевольныхъ. Товариства убезпеченя па жите подпосять асекураційну премію для осѣбъ, що улавають наптокъ о цѣльхъ 28% больше.

— Дня 16. липня 1899 р. вѣдбувъ ся рѣчний мігінгъ братства св. Кирила и Методія въ Шамокінъ, Па. По обрахунку касы братскою знаходить ся готовки въ сумѣ \$1062.88. До выдѣлу зѣ стали выбраи: Теодоръ Цимбалъ, председатель; Кост. Коштанскій, заст. председ.; Симеонъ Хорощакъ, секретарь; Стефанъ Мурда, заст. секрет.; Алексій Шарпнѣ, касіеръ. Ревизоры: Юанъ Голова, Гавр. Маллпакъ, Микита Тиханскій. Ошѣкуны хорыхъ: Мех. Дзвичакъ, Сидоръ Вышовскій, въ Шамокін; Пав. Котлякъ, Greenback, Brady и Boytown; Іосифъ Тадрнъ, Nickory Ridge и Hickory Swamp; Вас. Габуря, Big Mountain; Данько Давидкъ, Excelsior; Іосифъ Грейс, Mt. Carmel; Павло Хомякъ, дверникъ. Оповѣщавъ. Церковна рада въ St. Louis, Mo. дае до вѣдомостя вѣмъ гр. кат. Русинамъ въ St. Louis и околицѣ, що дна 13. аугуста о годнѣвъ повѣ до третон вѣдбуде ся церковный мігінгъ въ чешскій школь на розѣ улицѣ 11th и Soulard. На томъ мігінгу будемо радити про дальше ведене нашего церковного дѣла, то-жъ просить ся, щобъ каждый тамъ зьявнв ся. St. Louis, Mo., 12. юля 1899. За церковну раду: Марфутъ Пр., председатель, Чарний Ш., секретарь, Іосифина Т., касіеръ. Въ редакци „Свободы“ можуть достати Веч. ОО. Духовный по 1 цнт, за егземпляр: 1) Extractus matriculae copulatorum, 2) Extractus matriculae baptisatorum, 3) Extractus matriculae defunctorum. Оголошавъ. Рускій малрѣ такъ въ мѣсци якъ п по другихъ мѣсцевостяхъ, малюе п пансеруе домы, церкви по дуже прнступной цѣвѣ. Пишѣтъ на адресу: АНДРЕЙ КАШЕНЬСКІЙ 136 Morris str. Jersey City, N. J. На протоногара. Осытымъ оголошую себе яко кандидатъ на протоногара повета Northumberland. Есѣмъ зѣ партіи демократичной, а номінація на грядный урядъ мае вѣдбутнє въ юлію. Если буду выбрапымъ, буду заступати народѣ честпо. М. В. Kramlich SHAMOKIN, PA. Хто изъ крайновъ Русинѣвъ, Словаковъ, Поляковъ желавъ бы собѣ на всевѣлхъ, екекурзіяхъ, баяхъ мати добру музику, най удасть ся на пошпжтѣ адресу. Умѣте грати хоршій рускій, Словенскій, польскі венгерскій и англійскій танцѣ: СТЕФАНЪ СИВАКЪ (Stefan Siwak) MAYFIELD, PA. P. O. BOX 112. HENRY FREY PHOTOGRAPHER 421 Lackawanna Ave. Seranton, Pa. Хочешъ мати красну фотографію, вѣрний портретъ, зайді до того фотографъ. Мертаешъ зѣ слобѣ зайдя въ жѣкою до него, дай ся знати, а будешъ маъ па цѣле жите памяту. Машъ ладну атинку дай фотографувати у него, а будешъ мати красній образъ сѣтъ у Васъ братство, най зайдё до того фотографъ, а вѣпъ Вамъ зробити фотографію и портретъ, який хочете. — У него режнеродни фотографію и портретъ можна замовити и то по дуже умѣркванѣй цѣвѣ. — За роботу гарантуе. МARY McKENNA (Saloon) 701 Carson str. S. S. PITTSBURG, PA. Нашій Русины вже добре знають тей салѣонъ. Тамъ пиво смачне, перекуека добра, властителька чемпа, за барою рускій клеркъ, якъ его называють Макъ, своимъ наливавъ великій шклінки. Ему скучно, якъ зъ-за бари своихъ бе видѣть

Hotel HETMAN CHMIELNICKI Alex Halaburda, Mt. Carmel, Pa. Кодо лігайского дна естъ рускій готель, одинокій на цѣле мѣсто рускій готель. Чистенько тамъ, всякій напой, якъ вѣска, шпо, румъ, темперъ и шп. дуже добрый и здоровый. Хто хоче переночувати, знайде тамъ чисте лѣжко и чемну услугу. А ту Русины! Чижъ будемо все ходитъ по чужахъ людяхъ и за свои грошѣ въ бутяхъ стоить?

Dr. S. Blumberg, 1716 Carson str. PITTSBURG, PA. Каждый то знае, що въ Америцѣ шукають за такими докторомъ, котрый почкнѣвъ свою науку въ старомъ краю. Д-ръ Блумбергъ вывчавъ ся за лѣкаръ въ универзитетѣ въ Варшавѣ, а зложивши пелить державный въ Филадельфи осѣвъ въ Питсбургъ. Дуже добрый докторъ. Розмовити ся можна по руски, англійски, нѣмецки и польски. — Якъ хоршій зайде до него, заразы выздоровѣ!

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ СТОРЪ ЗЪ УБРАНЕМЪ ПА ЦѢЛЫЙ ОЛИФАНТЪ, ПА. Юрія Хляка. Хто хоче мати добре и красне убранє, а ще до того за тапй грошѣ, то най иде купувати до Ю. Хляка, по най не забуде зияти и грошей зѣ собою, бо тамъ все cash. Продае вѣнъ такожъ шифкарты и посылаетъ грошѣ до вѣсхъ частей свѣта. — Идѣтъ до старого знакомого!

Юліанъ Копытанскій (Julian Kopytanski) 420 W. Pine st. ШАМОКІНЪ, ПА. Первоирядный салѣонъ рускій. — Найлучшій панткѣ можна ту достати, якъ: пиво на шклянки и бутельки, вина розмаштого гатунку, горѣвки досконалы, цыгара дуже добры. Спѣшѣтъ Брагя Русины до своего братчика Юлѣка.

Н О В О С Т Ь ! Чѣсто америкальска фірма продае гарный годишники. За \$3.65 можешъ достати ти годишникъ, але самъ заплатитъ почту, а за \$3.95 фірма платитъ сама, не и ландшають долае. Если тобѣ годишникъ не подобавъ, можешъ его водослати, а грошѣ тобѣ звернуть. Пишѣтъ на адресу: ROYAL BARGAIN HOUSE, 334 Dearbon str. CHICAGO, ILL.

СВОЙ ДО СВОГО! Ефремъ Лучковецъ. E. INDEPENDENCE near VINE STR. въ Шамокінъ, Па. — РУСКІЙ ГОТЕЛЬ. — Чистенькій тамъ готель зѣ всякими выгодами. Пиво, вино, вѣска, темперъ и другій папоѣ все свѣжій и найлѣпшого гатунку. Услуге чемна и солидна. Скланки великій и малій поседа вподобу. Люде! Вже часъ покинути чужихъ, а поря вже себе самыхъ подпомагати.

Въ книгарни Олифантской читальнѣ (адресъ: J. J. Ahaa, Box 418, Olyphant, Pa.) можна достати сѣдуючій книжкѣ: Для дѣтей: Милосердие для дѣтей 16 цт. Приказки (сѣбине) 9 ,, Якъ навѣ собѣ бѣды шукавъ 6 ,, Житє св. Кирила и Методія 11 ,, Мали горы 27 ,, Кнѣга желанъ 22 ,, Луцъ Залвнско 16 ,, Коли ще зѣбри говорили 44 ,, Зѣ села 40 ,, Народни клякѣ 27 ,, Колыда 12 ,, Казки Андерсена 27 ,, Ринаръ и смерть 3 ,, Коломбайкѣ 30 ,, Для старшихъ: Патака Полтавка 22 цт. Литє зѣ чужини 1.30 ,, Надеждамъ Авестоль свободы 11 ,, О разумномъ выховані дѣтей 13 ,, Олюбка 1.05 ,, Велики р-копни 1.05 ,, Етимологія и фонологика 11 ,, Зѣды хвалѣства 11 ,, Свѣркуха 37 ,, Приидѣтъ Ивану Франку 1.26 ,, Календаръ на р. 1899 1.25 ,, Твори Руцанского томъ I. 43; II. 54 ,, III. 53; IV. 65; всѣ томи разомъ 2.09 ,, Зѣды святой землѣ 53 ,, Не той старъ 33 ,, Деэртиръ и други оповѣд. р. 1899 64 ,, Святые писельо 14 ,, Лѣхій день 11 ,, Легенда прѣ св. Ю. Милосердного 11 ,, Чума горлчана 50 ,, Сотникъ Марина Татариона 6 ,, Про Хведора Християнина 11 ,, Злиникъ (Поема) 22 ,, Рай и поступъ 64 ,, Причела 1.50 ,, Спомины зѣ передѣ 10 лѣтъ 64 ,, Твори Юри Федьковича 1.00 ,, Покора 65 ,, Поемъ на Франка 1899 р 55 ,, Природа 32 ,, Инкультурпа 32 ,, Мабсалъ Чаронникъ 25 ,, Читанка для молодѣжи 12 ,, Мои листкѣ 30 ,,

Купуйте вѣжнн! ЕВГЕНІЯ ПРАВДИНА: 1) Новорожденный месячнымъ страны доллар и старшій свѣтъ (социал. очеркъ). 2) Правудіє въ странѣ свободы. 3) Дѣти народа страны свободы. Цѣна кождохъ книжки 10 цт. зѣ пересылко 12 цт. Можна замовити романъ Л. Н. Толстого „Вѣдороджені“ (Боскресеніе), выдаванє въ Англии, безъ цензуры и безъ пропускавъ. Романъ выходить разъ въ мѣсяцъ выпусками. Вѣсхъ выпускавъ буде 15. кождей по 12 цт. зѣ пересылко. Якъ хто заплатитъ \$1.30 достаетъ книжку зѣ пересылко, бо по выпечатаню романа цѣна подпосє ся. Доск вышло два ишкуски. Адресуйте: A. Wasserman, 29 Clinton str. near Stanton str. NEW YORK, CITY.

ВЕЛИКІЙ И НАЙТАНШІЙ СТОРЪ ЗЪ ЧЕРЕВИКАМИ НА ЦѢЛЕ МѢСТО. Ричъ Патент Julia Marlowe Face Boot. W. J. Gable, Oak Str. — Mt. Carmel, Pa. Другій дверѣ вѣдѣ почты. ИДѢТЬ ДО НЕГО. STANISLAW SZARZYŃSKI 805 Carson str. S. S. PITTSBURG, PA. Аптикарь зѣ старого краю Мае лѣкарства на всѣхъ то робы, навѣтъ на гостецѣ и мадру. Оденъ блокѣ вѣдѣ рускои церкви. Попирайте своего!

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“! В. Wojzner 1118 Carson Str., S. S. PITTSBURG, PA. Межи 11 а 12 уляцѣю па Савтѣ-Сайдѣ, 4 блокѣи вѣдѣ рускои церкви есть шторѣ, де можна купити дуже красній и та ий убраня для дорослыхъ и дѣтей. Въ томъ шторѣ можна купити на себе весь вѣдѣ ногѣ до головы, кофты, споднѣ, — а який красній — капелюхи, сорочки, краватки, шарпетки и ишій-красній а дуже тапй рѣчи. УВАЖАЙТЕ! Папѣ В. ВОЙШНЕРЪ есть католикъ, справедливый чоловікъ, шпиндю не знае, за кофты не возьме певно \$15 якъ вѣдѣ коштуе \$8. РОЗМОВИТИ ся можна по руски, польски и якъ хто хоче. До него треба йти безъ тлу мача. КУПУЙТЕ ВЪ СВОГО, НЕ СПОМАГАЙТЕ ЧУЖИХЪ, ЖИДѢВЪ, БО ТО ГАНЬБА. ЯКЪ МАЕТЕ ЩО КУПИТИ, ИДѢТЬ ДО: В. WOJSZNER 1118 Carson Str., S. S. PITTSBURG, PA.

ЛѢТО УЖЕ ТУТЬ! Хто хоче купити найновѣйшю моды и найлучшой роботы убраня для мужчинъ, хлопцѣвъ и дѣтей. Хто хоче набути всяке бѣле такъ верхне якъ и спѣде, панкѣ, капелюхи и др. най иде до великого склада P. A. STIEF-A 11, 13 & 15 North Oak Str. MT. CARMEL, PA. У НЕГО МОЖНА ТАКОЖЪ ДАТИ УШИТИ СОБѢ УБРАНЕ, ЯКЕ ХТО ХОЧЕ, А ТОВАРЪ НАЙЛУЧШІЙ НА ЦѢЛЕ МѢСТО. Зѣ поводу побольшеня нашего штору — всѣ товары еспродаемъ по половинѣ цѣны.

Купуйте вѣжнн! ЕВГЕНІЯ ПРАВДИНА: 1) Новорожденный месячнымъ страны доллар и старшій свѣтъ (социал. очеркъ). 2) Правудіє въ странѣ свободы. 3) Дѣти народа страны свободы. Цѣна кождохъ книжки 10 цт. зѣ пересылко 12 цт. Можна замовити романъ Л. Н. Толстого „Вѣдороджені“ (Боскресеніе), выдаванє въ Англии, безъ цензуры и безъ пропускавъ. Романъ выходить разъ въ мѣсяцъ выпусками. Вѣсхъ выпускавъ буде 15. кождей по 12 цт. зѣ пересылко. Якъ хто заплатитъ \$1.30 достаетъ книжку зѣ пересылко, бо по выпечатаню романа цѣна подпосє ся. Доск вышло два ишкуски. Адресуйте: A. Wasserman, 29 Clinton str. near Stanton str. NEW YORK, CITY.

ВЕЛИКІЙ И НАЙТАНШІЙ СТОРЪ ЗЪ ЧЕРЕВИКАМИ НА ЦѢЛЕ МѢСТО. Ричъ Патент Julia Marlowe Face Boot. W. J. Gable, Oak Str. — Mt. Carmel, Pa. Другій дверѣ вѣдѣ почты. ИДѢТЬ ДО НЕГО. STANISLAW SZARZYŃSKI 805 Carson str. S. S. PITTSBURG, PA. Аптикарь зѣ старого краю Мае лѣкарства на всѣхъ то робы, навѣтъ на гостецѣ и мадру. Оденъ блокѣ вѣдѣ рускои церкви. Попирайте своего!

Диогенъ и Александеръ шакедонскій.

Диогенъ бувъ уже старцемъ, коли у Македонянъ, суєдного зъ Греками парода, вступивъ на престолъ знаменитый царь Александръ, сынъ Филиппа. Молодой царь бувъ дуже волюнтеричий и сейчасъ водиравивъ ся воювати. Ему въ голову прийшла горда мысль покорити цѣлый свѣтъ и самому паувати надъ уеьми. Зобравши вооружено войско пустиль ся вонъ зъ тымъ гадками въ дорогу. Ему поводилось нечувано на войнѣ, вонъ ставъ займати мѣсто за мѣстомъ и вьскды ширивъ пострахъ своимъ приходомъ. Найперше покорилсь ему атинскій и коринцкй Греки.

— Менѣ нѣчо больше не треба вѣдь тебе, вѣдповѣвъ мудрецъ. Александръ простягнувъ руку Диогену и сказавъ: — Бувай здоровъ! Я повиненъ додержати слова, вь буду перешкаджати сонцю огрѣвати твоє тѣло. Опѣсля, обертаючись до своєї дружины, царь сказавъ: — Ходѣмъ, намъ ту нема що больше робити. Вонъ вѣдѣйшовъ; за нимъ пошла его дружина. Дорогоу Александеръ ставъ задумчивый и мовчавъ, а дружина злѣпилась на Диогена за его рѣзкй слова. Наразъ Александеръ обернувъ ся и сказавъ: — Мовчѣть и знайте, що если-бъ я не бувъ царемъ Александромъ, я бажавъ бы бути Диогеномъ. Александръ бувъ дуже розумнымъ и добре понимавъ слова Диогена. Вонъ понимавъ, що его богатство и власть нѣчо не можуть дати Диогену, що Диогенъ не лишъ ему не завидує, но уважає себе за сильнѣйшого и богатшого вѣдь царя, а се тому, що ему нѣчо не потреба, хочъ и нѣчо не мавъ зъ богатствъ, — що Диогенъ, коли просивъ его не заслонювати сонця, не йно того просивъ, але вонъ хотѣвъ тымъ сказати, що царска слава и вѣсь его такъ званй великй и славный дѣла, доверилуванй въ блеску и славі, затемниють свѣтло простого, правдивого сонця правды.

— Ты молодой, разумный и добрый; войска тобѣ легко подчиняють ся, може бути, что тобѣ власть завоевати вѣсь царства; но скажи, что ты будешь зъ нимъ робити? — Я и надъ тымъ подумавъ: я побуду въ густыхъ мѣсяхъ новй мѣста п села, получу ихъ дорогами, вь новй мѣста переведу людей зъ тыхъ мѣсяцъ, де ихъ богато, дамъ вѣсьмъ подданымъ новй, красий законы. Вѣсь они стануть говорити одною мовою, и я заведу у нихъ нашй науки и штуку. А щобъ було лучше вѣсьмъ тымъ правити, я посередъ моихъ земель построю больше мѣсто и оно буде моею столицею. И тогда я настановлю порядокъ, а вѣсьмъ буде жити гарно на землй. Я чую, що до того у мене сила и способнѣсть, данй самими богами. — И довго ты думаешь такъ царствовать? — поспытавъ его Диогенъ. — Не знаю, но що-жъ, если я скоро помру, дѣло мое будетъ продовжати мои наслѣдники, если будутъ того годны. А если навѣтъ зъ моею смертю загине моя работа, то все таки я лишу по собѣ бессмертну славу. — А где-жъ ты, Александръ, бажаетъ подчинити своѣй однокѣй власти сотки миліонѣвъ людей, а се не такъ легко; кѣлько доведеть тобѣ пролѣти людскои крови, заки дѣйдеишь до того, чи призадумавъ ся ты надъ тымъ? — Правда, жаль, чимало головъ пропаде, безъ того не обѣдеишь; но се не може мене спшити. Люде плодотивы, народяты ся зновъ. — Вачу, Александре, что ты заслѣпленный пустою страстю и переконувати тебе було-бъ безхосеннымъ. Но ось тобѣ моя рада: не забувай, что не вѣсь тебе благословлять, а многй проклинають; не забувай, що послѣдний твоѣй невѣльницъ такъ само вѣдчуває боль и вдоволене, якъ и ты самъ та что ты вь своѣй царскѣй величѣ такъ само безсильный, якъ и вонъ. Уважай, что треба тѣлько одному зъ твоихъ жовнѣрѣвъ пустити стрѣлу, або одному зъ твоихъ прислуужникѣвъ капнути отруи въ твоѣй напитокъ, щобъ розвѣяльсь вѣсь твои намѣры. Тебе окружають подхлѣбники. Они стануть тобѣ вѣддавати божй почести и той самый часъ, вь котромъ ты впадешъ въ покусу и повѣришь, что ты щось большого вѣдь простого смертельного чолвѣка, буде часомъ твоєи погнѣбили. Александръ уважно слухавъ словъ Диогена и они глубоко потрясли его молодую душу. Вонъ хотѣвъ чимъ небудь вѣдвѣчатись мудрецови и вонъ зъ жаломъ закликавъ: — Не вже-жъ на правду, Диогене, я не могу тобѣ нѣчимъ прислуужитись? — Менѣ нѣчо не треба. Но ты се знаєишь, кѣлько подѣ твоєю властю дивляныхъ п нуждарѣвъ. Если хочешъ зрѣбити менѣ приятнѣсть, облегли, на скѣлько можешъ, ихъ нужденне жите. — Ты щасливый, Диогене, что нѣчо не бажаетъ, но приими бодай мою дружбу! — Прости менѣ, Александръ, но я мушу тобѣ ска-

зати, що думаю. Царь по може бути другомъ и не може мати другѣвъ. — Диогене, если-бъ я перебувъ довше зъ тобою, то чую, что полипивъ бы ся жити разомъ зъ тобою вь твоимъ патрѣ. Но для свѣта досыть одного Диогена. — Того я не знаю, по знаю на певно, что свѣтъ пропавъ бы мѣжь двома Александрами. — Ты правду кажешъ, старче, бувай здоровъ! И они розѣйшлись на вѣс. — И дового ты думаешь такъ царствовать? — поспытавъ его Диогенъ. — Не знаю, но що-жъ, если я скоро помру, дѣло мое будетъ продовжати мои наслѣдники, если будутъ того годны. А если навѣтъ зъ моею смертю загине моя работа, то все таки я лишу по собѣ бессмертну славу. — А где-жъ ты, Александръ, бажаетъ подчинити своѣй однокѣй власти сотки миліонѣвъ людей, а се не такъ легко; кѣлько доведеть тобѣ пролѣти людскои крови, заки дѣйдеишь до того, чи призадумавъ ся ты надъ тымъ? — Правда, жаль, чимало головъ пропаде, безъ того не обѣдеишь; но се не може мене спшити. Люде плодотивы, народяты ся зновъ. — Вачу, Александре, что ты заслѣпленный пустою страстю и переконувати тебе було-бъ безхосеннымъ. Но ось тобѣ моя рада: не забувай, что не вѣсь тебе благословлять, а многй проклинають; не забувай, що послѣдний твоѣй невѣльницъ такъ само вѣдчуває боль и вдоволене, якъ и ты самъ та что ты вь своѣй царскѣй величѣ такъ само безсильный, якъ и вонъ. Уважай, что треба тѣлько одному зъ твоихъ жовнѣрѣвъ пустити стрѣлу, або одному зъ твоихъ прислуужникѣвъ капнути отруи въ твоѣй напитокъ, щобъ розвѣяльсь вѣсь твои намѣры. Тебе окружають подхлѣбники. Они стануть тобѣ вѣддавати божй почести и той самый часъ, вь котромъ ты впадешъ въ покусу и повѣришь, что ты щось большого вѣдь простого смертельного чолвѣка, буде часомъ твоєи погнѣбили. Александръ уважно слухавъ словъ Диогена и они глубоко потрясли его молодую душу. Вонъ хотѣвъ чимъ небудь вѣдвѣчатись мудрецови и вонъ зъ жаломъ закликавъ: — Не вже-жъ на правду, Диогене, я не могу тобѣ нѣчимъ прислуужитись? — Менѣ нѣчо не треба. Но ты се знаєишь, кѣлько подѣ твоєю властю дивляныхъ п нуждарѣвъ. Если хочешъ зрѣбити менѣ приятнѣсть, облегли, на скѣлько можешъ, ихъ нужденне жите. — Ты щасливый, Диогене, что нѣчо не бажаетъ, но приими бодай мою дружбу! — Прости менѣ, Александръ, но я мушу тобѣ ска-

J. BOBKOWSKI
ПРЕДПРИЕМЦЯ ПОХОРОНѢВЪ.
Винаймає такожъ керичи на похоронъ, хрестина и вѣсьля по дуже низкихъ цѣнахъ.

300
PEARL and MULBERRY st
SHAMOKIN PA.
Удавайте ся въ потребѣ до него.

T. TALPASZ
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
РУССКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ
— И —
ГОТЕЛЬНИЧІЙ
246 Pearl Str.
Shamokin, Pa.
Недалеко рускои плебаніи.

Добрый вечеръ друже мой!
— добрый вечеръ, спате!
А куда такъ спѣшите?
— до Талпаша, брате!
— Что за бригада й пиво тамъ!
— Обходите ся фаню!
— Обслужуге якъ братами!
— Танько надъвычайно!

Иванъ Глова.
JOHN GLOWA
(POSTMASTER)
Excelsior, Pa.
ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.
Всякй потрібный рѣчи до житя, якъ такожъ убраня майнерскй и звычайный можна кунити. Посылає такожъ грошѣ до вѣсьхъ частей свѣта, скоро, танько и безопасно
Продає шіфкарты.
Не вѣдь нывѣ вже знають люде солідного Ивана Глова.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ
Russian Mercantile Co. Ld.
— ВЪ —
Shamokin, Pa.
327 Shamokin st.
Наибольшій рускй компанічный сторъ вь Америцѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперь побольшеный, украшений и на ново урядженый. Новый дѣмъ великй, красныи, котрый компанія купила 1896 року за \$18.000 показує, что може компанічна работа. — Вѣсь розумный Русины належать до топ компаніи, купуютъ зѣ своего власного стору значить, спомогають самыхъ себе. — Мѣсячно обертає сторъ сумою \$2000.
Заряджає нимъ:
Теодоръ Федько

LAUER BREWING CO.
въ READING, PA
ЗАЛОЖЕННЫЙ 1866 року. — Вырабляє 25.000 бочокъ мѣсячно.
Пиво одного зъ наибольшихъ броварѣвъ въ Pennsylvania „LAUER BREWING CO.“ естъ вѣльне вѣдь всякихъ примѣпокъ, и для того естъ найдоровнимъ. Завѣсьды одной и той самой доброты и пріємного смаку и естъ споряджане подѣ заряджѣ одного зъ найдобнѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварѣвъ.
Вырабляє въ наибольшомъ гатунку Porter and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout and Porter in Vaults.
Салонѣты и приватный родины повинны замавляти пиво лишешъ вь броварѣ:
LAUER BREWING CO.
READING, PA.

Dr. John Szlupas
421 Penn. Ave.
SCRANTON, PA.
Знаменитый дѣларъ. Довголетня практика дала ему способнѣсть стати добрымъ дѣларемъ. Лѣчитъ усильно всякого рода хоробы. Масъ также свою власну аптеку, вь которой вырабляютъ ся дуже добры и помѣчни дѣкарства.
Розмовитъ ся по рускй, литевскй, по польскй и по английскй. — На цѣлѣй околеди знають добре Шлюпаса!
УВАГА! Кто хоче влати на Вѣстмъ, най купитъ собѣ тикетъ на лигаиску желѣзничну, бо найтутнѣшь и найвыгоднѣйша. По близкий информация удавайте ся до:
JOHN S. LAUGHLIN,
Agent L. V. R. R. Mt. Carmel, Pa.

УВАЖАЙТЕ, БО И ТО ВАЖНЕ!
Хто бы мавъ дояке право най не ходити по покупныхъ жидѣвскихъ, такъ званныхъ тлумачахъ, але най удасть ся до правдивого адвоката Вилъма Воколека, вь Скрантонѣ. Вонъ залагоджує всякй справы вь кортѣ, а и сторокравей и зъ нимъ можна розмовити ся по рускй.
Адресъ его такй:
W. Vokolek
ATTORNEY AT LAW,
502 Lackawanna Ave.
COR. WASHINGTON AVE.
Scranton, Pa.

Edmund Lemblak
(Edmund Lemblak)
43-45 EAST MINE STR.
HAZLETON, PA.
— Коло дива —
має салювъ, де можна достати дуже доброй горѣвки, пива и всякихъ напоѣвъ.
Е. Лембикъ естъ такожъ публичнымъ нота ромъ, тожъ хто потребує повномочія або має яку грунтову справу вь старѣмъ краю, най удасть ся до него.
Адже-жъ кождый знає Лембика, най иде до него.

O. Murdza & Bro's
46. Second st.
MT. CARMEL, PA.
O. МУРДЗА И БРАТЬ.
Сторъ заосмотреный въ наиблѣпшии товары, спроваджаванй впростъ зъ найшерпнѣхъ складѣвъ. — Малже вѣсьхъ Русинѣвъ вь живности. Продає такожъ одягы майнерскй и посылаетъ грошѣ до старого краю танько, точно, скоро и безопасно.
Своѣй до своего — а до чужого не пивъ ся. Жидѣвъ оминяйте зъ залѣка!

Гавриѣль Малинякъ
Гуртовный складъ (Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.

Має завѣсьды на складѣ свѣже добре пиво вь великихъ и малыхъ бочѣвкахъ зъ найлучшихъ броварѣвъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры на йѣльшого гатуку
Братя! замовляйте у своего!

Dr. F. J. Meek
Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ
Cor. Shamokin and Chestnut str.
Одинокй лѣкаръ, слабнѣишь на цѣле мѣсто. Лѣчитъ всякй хоробы совѣстно и въ короткомъ часѣ. Особливо невѣрѣванный лѣкаръ вь справвахъ положничныхъ. Говоритъ по английскй, по рускй и по польскй. Горячо поручаемо сего знаменитого доктора, нашимъ Русинамъ.

РЕСТАВРАЦІЯ И КАВЯРНЯ.
* **TROMETTER'S** *
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.
напротивъ National Bank.
Свѣдѣня, Обѣды, Вечери.
Вь кождѣмъ часѣ можна достати такъ горячй якъ и зимный перекуски. Потравы прилагодженй на европейскй способъ, дуже смачно. Услуга пильна и солідна.
Особный покоѣ для родины.
— Найлучший випа, пива, лѣкеры, виски и вѣсь можливй напитокъ. Цѣна дуже мала.
Препоручає ся вѣсьмъ сю реставрацію, а передовѣсьмъ приѣзднымъ.

Іосѣфъ Пейко
рускй готельникъ
— Cor. Commercial & Franklin Street —
въ ШАМОКІНЪ, ПА.
Запрошує вѣсьхъ Русинѣвъ до себе на свѣже пиво и добру вѣску. Хочете добре забавити ся, идѣть до Пейка. Чекаєишь на стрѣтку, зайдди до Пейка, а вѣьколи не змѣтешъ, бо кара йде по при самѣй дверѣ.